

Norges Colonialgrossisters Forbund

NCF

Det kgl. landbruksdepartement
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 / 1139	Doknr.: 9
Mottatt: 30 MAI 2003 LP/HP	
Saksbeh.: ESK	Ark.: 56532
Kopi:	Avskr.:

Oslo, 28. mai 2003

HØRING AV NY FORSKRIFT OM FORDELING AV TOLLKVOTER FOR LANDBRUKSVARER

Det vises til høringsbrevet av 28. april 2003 fra Landbruksdepartementet.

Norges Colonialgrossisters Forbund representerer ca. 60 % av norsk dagligvarehandel en bransjegren med rundt 50000 sysselsatte altså slik sett av samme størrelsesorden som næringsmiddelindustrien.

Vi ønsker velkommen økede tollfrie importkvoter under art.19-avtalen mellom Norge og EU om utvidet handel med basis landbruksvarer spesielt den betydelige økning av dessertostekvoten ved at vi dermed har fått aksept på et tollfritt importnivå som i stor grad tilfredsstiller norske forbrukeres reelle etterspørsel etter denne type oster.

I forslag til forskrift legges opp til at 12 av de 19 nye kvotene fordeles ved auksjon. Dette er et prinsipp som ikke passer for handel med dagligvarer til norske forbrukere gjennom det marked vi har. Ifølge fagmyndighetene fungerer konkurransen i dagligvarehandelen tilfredsstillende. I et slikt marked er priser og sortiment underlagt virksom konkurranse og det gjelder naturligvis også den tollfrie importen. I denne markedssituasjon vil det å innføre et auksjonsmarked i verdikjeden i tillegg til den eksisterende virksomme konkurranse overfor forbruker - måtte fungere som et fordyrende og unødvendig mellomledd. Auksjonsavgiften til staten får virkning som en ekstra toll på det som skulle være en tollfri import.

Dagligvarehandelen importerer varer som ikke skal underlegges bearbeiding i Norge men selges direkte til forbruker enten via dagligvare- og servicebutikker eller via storhusholdningsbedrifter. Disse ferdigvarer er heterogene i forhold til hverandre og markedsføres og selges langsiktig overfor forbrukerne som merkevarer basert på at forbrukerne blir kjent med og på dette grunnlag kjøper om igjen de samme varer. Dette er et system som krever forholdsvis permanente handelsforbindelser over landegrensene med produsenter som foredler varer etter spesifikasjon. Auksjon bryter inn i disse handelslinjer, skaper usikkerhet både med hensyn til pris og kvantum for angjeldende merkevare og hemmer derfor handelen med slike varer overfor norske forbrukere.

Til dette kommer at ferdigvarene som kan importeres under EØS art.19 avtalen stort sett er varer som konkurrerer med norskproduserte varer. Norske vareprodusenter burde ikke kunne engasjere seg i eller påvirke negativt importprisene på slike ferdigvarer gjennom å by opp prisene og påvirke tilgjengelig kvantum ved å delta i auksjoner. Vi definerer da ferdigvarer som varer som kan importeres under art.19 som varer som ikke videreføres i Norge men selges direkte til forbruker gjennom dagligvarehandelen eksempelvis oster. Dessertoster er blant de mest avanserte ferdigvarer i meierisektoren.

Landbruksindustri i Norge bør ikke kunne importere annet enn råvarer til bearbeiding og vi tror hensikten med art.19 varer bare i liten grad er å gi tollfri import til slike formål - i alle fall er det tilfelle på ostesiden. Når det gjelder råvareimport til bearbeiding som i stor grad er homogene varer, kan det være industrien vil velge auksjon som fordelingsmodell. Men det er en modell som ikke er tilpasset dagligvarehandelen.

For dagligvarehandelen kan man benytte en modell som går på at aktører som kan dokumentere salgspotensiale til forbruker godkjennes som importører av tollfrie ferdigvarer under tollkvotene. Hvem som helst som kan dokumentere dette, kan godkjennes og kan importere det de mener å kunne få solgt til sine kunder. Dette system er nærmere beskrevet i brev av 26.mai fra Fetevaregrossistenes Landsforening med kommentarer til LDs forslag til fordeling av tollkvotene for dessertoster fra EU.

Vi beklager at LD som har vært pådriver for å få til et auksjonssystem på tollkvoter i Norge, ikke har villet engasjere seg i en diskusjon med dagligvarehandelen om en modell som er tilpasset denne bransje. Slik har vi inntrykk av at auksjonssystemet ikke er blitt fremstilt på en balansert måte internt på myndighetssiden ved at såvidt vi vet, er ikke argumentene ovenfor blitt vektlagt. Grunnen til at det ikke ble auksjon på ost, er etter det vi forstår entydig at EU innså at

dette ville hemme og ikke fremme bilateral handel med dessertoster mellom Norge og EU.

Norges Frukt- og Grønnsakgrossisters Forbund uttrykker eksempelvis på vegne av denne bransje sterk skepsis mot at auksjonsprinsippet etter LDs forslag skal anvendes på epler og andre varer. Dette innebærer en snikinnføring av auksjonsavgift på importrettigheter i stedet for å fordele importrettighetene etter et såkalt rullerende tre års gjennomsnitt av importørenes historiske epleimport som tidligere. Vi støtter argumentene i deres høringssvar.

Det er oppsiktsvekkende at LD i høringsnotatet til forskriftsforslaget sier "Av forenklingshensyn er videre de såkalte GSP-kvotene for u-land innarbeidet i den nye forskriften". De fordyrende auksjoner er særlig uheldige overfor import av ferdigvarer fra u-land. For å få fremmet salg av u-landsvarer i et begrenset volum til norske forbrukere, må bedriftene i dagligvarehandelen engasjere seg men det blir svært vanskelig å få til når auksjonssystemet anvendes. Dette vet LD godt.

Det er da helt spesielt at man likevel satser på auksjon som fordyrer u-landsvarene som fra før av ikke tåler prispåslag, som hemmer dagligvarehandelens engasjement og som sentrale u-land som eksporterer slike varer til Norge - har tatt klar avstand fra på høyeste politiske nivå.

Dette er tvert imot det samarbeid Utenriksdepartementet har med bransjen om utvidet handel med gode u-landsvarer. Vi forstår heller ikke hva GSP har å gjøre i en forskrift med bakgrunn i art.19 avtalen. Vi støtter vi uttalelsen fra Forum for utviklingshandel (FFU) om forskriftsforslaget.

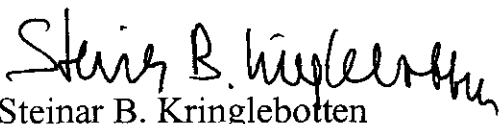
Når det gjelder ost, som utgjør den klart tyngste del av art.19-avtalen støtter vi prinsippene og detaljene i høringsuttalelsen fra Fetevaregrossistenes Landsforening. Det LD kaller fri kvote, er i virkeligheten 1000 tonn til "hvem som helst". 25 % av kvoten synes dermed tiltenkt bedrifter uten noe forhold til forbrukere men som forutsettes å tjene penger kun på fordyrende mellom salg av ost. Denne "fri kvote" - må reduseres sterkt til fordel for økt kvote til aktører som har svært liten kvote i forhold til salgspotensiale til forbruker. Dette gjelder primært aktører i dagligvarehandelen. De aktører som har bidratt til økt konkurranse og mangfold ved å importere dessertoster med full toll særlig i 2002, bør få godskrevet denne innsats i kvotetildelingen.

Vi er kjent med at EU ikke praktiserer auksjon som fordelingsprinsipp og mener

denne type fordelingsmodell ikke bør anvendes i handel mellom EØS-land fordi den går på tvers av hvordan handel med ferdigvarer skjer og bør skje. Videre vil en slik modell virke sterkt begrensende på potensiale for fremtidig u-landsimport.

Med hilsen

NORGES COLONIALGROSSISTERS FORBUND

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Steinar B. Kringlebotten', written in a cursive style.

Steinar B. Kringlebotten

Adm. direktør

E-postadresser: nc-f@online.no / steinar.b.kringlebotten@nc-f.no